

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ วิทยาลัยเทคนิคบางสะพาน.....

ที่ ๒๔/๒๕๖๙..... วันที่ ๕ มกราคม ๒๕๖๙.....

เรื่อง รายงานผลข้อตกลงในการพัฒนางาน (PA) ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๙.....

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคบางสะพาน

ตามหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินตำแหน่งและวิทยฐานะข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่ง ครู ตามหนังสือ ก.ค.ศ. ที่ ศธ. ๐๒๐๖.๓/ว ๑๐ ลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๖๔ ในการจัดทำข้อตกลงในการพัฒนางาน (Performance Agreement : PA) ได้ดำเนินการตามตัวชี้วัด ตามคู่มือการดำเนินการหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินวิทยฐานะข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตามหนังสือ ก.ค.ศ. ที่ ศธ. ๐๒๐๖.๓/ว ๒๒ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๖๔ เพื่อเสนอต่อผู้บังคับบัญชา เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบนั้น

ในการนี้ ข้าพเจ้านางสิริลักษณ์ บุญเลิศ ตำแหน่ง ครูชำนาญการ ได้ดำเนินการจัดทำรายงานผลการดำเนินงานตามข้อตกลงในการพัฒนางาน (ประเด็นท้าทาย) เรื่อง การพัฒนาทักษะการพูดนำเสนอข้อมูลของนักเรียนรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร รหัส 20000-1101 โดยใช้การเรียนรู้แบบ Active Learning ในส่วนของบทที่ ๑ และบทที่ ๒ เสร็จสิ้นเป็นที่เรียบร้อยแล้ว จึงขอรายงานผลการดำเนินงานตามข้อตกลงในการพัฒนางาน (ประเด็นท้าทาย) รายละเอียดตามเอกสารแนบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ลงชื่อ.....

(นางสิริลักษณ์ บุญเลิศ)

ครูชำนาญการ

เรียน ผอ.วท.บางสะพาน

๑ เพื่อโปรดทราบและพิจารณา

๒. เพื่อทราบ
- ผอ.วท.บางสะพาน

๕ ม.ค. ๖๙

๑ ทราบ
๒. ๒๐ ม.ค.

๕ ม.ค. ๖๙

“เรียนดี มีคุณธรรม” (นายนิมิตร ศรียาภักย์)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคบางสะพาน

การพัฒนาทักษะการนำเสนอข้อมูลของนักเรียน
รายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร รหัส 20000-1101
โดยใช้การเรียนรู้แบบ Active Learning

นางสิริลักษณ์ บุญเลิศ

วิทยาลัยเทคนิคบางสะพาน
สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 5
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

รายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร รหัสวิชา 20000-1101 เป็นวิชาพื้นฐานที่มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะทางภาษาไทยที่จำเป็นสำหรับการสื่อสารในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพ โดยครอบคลุมทั้งการฟัง การดู การพูด การอ่าน การเขียน และที่สำคัญคือ การนำเสนอข้อมูลด้วยการพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งสอดคล้องกับสมรรถนะรายวิชาที่ระบุถึงความสามารถในการสื่อสารด้วยการพูดและการเขียนในโอกาสต่าง ๆ รวมถึงการประยุกต์ใช้หลักการทางภาษาไทยเพื่อสื่อสารข้อมูลได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ในงานอาชีพ

การนำเสนอข้อมูลเป็นการสื่อสารเพื่อถ่ายทอดข้อมูลจากผู้นำเสนอไปยังผู้รับสารให้เกิดความรู้ความเข้าใจเรื่องที่นำเสนอ โดยอาศัยเทคนิคและสื่อต่าง ๆ ที่มีประสิทธิภาพ ผู้นำเสนอต้องเข้าใจความหมายและความสำคัญของการนำเสนอ รู้จักรูปแบบ วิธีการ ขั้นตอนของการนำเสนอ รวมทั้งลักษณะของการนำเสนอที่ดี และฝึกฝนเพื่อพัฒนาตนเองให้สามารถสื่อสารผ่านการนำเสนอข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อย่างไรก็ตาม จากการจัดการเรียนการสอนและการสังเกตพบว่า ผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารยังประสบปัญหาสำคัญเกี่ยวกับทักษะการพูดนำเสนอข้อมูล ได้แก่ การไม่กล้าแสดงออกในการพูดต่อหน้าประชุมชน และขาดทักษะการพูดนำเสนอข้อมูลที่มีประสิทธิภาพ โดยมักใช้วิธีการอ่านจากเนื้อหาหรือผังมโนทัศน์เป็นหลัก ทำให้ใช้สำเนียงการอ่านไม่ใช่สำเนียงการพูดในระดับภาษามาตรฐาน รวมถึงมีพฤติกรรมที่บั่นทอนบุคลิกภาพ เช่น การก้มอ่าน โน้มตัวอ่าน หรือหันหลังให้ผู้ฟัง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนยังไม่สามารถพูดนำเสนอจากความรู้ความเข้าใจอย่างแท้จริง การขาดทักษะเหล่านี้เป็นอุปสรรคสำคัญต่อการสื่อสารในงานอาชีพในอนาคต

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความจำเป็นในการพัฒนาทักษะการพูดนำเสนอข้อมูลของผู้เรียนเหล่านี้ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้อย่างมั่นใจ ถูกต้องตามหลักการพูด และมีบุคลิกภาพที่ดีในการนำเสนอ ซึ่งจะนำไปสู่การบรรลุสมรรถนะของรายวิชาได้อย่างสมบูรณ์ โดยจะใช้การเรียนรู้แบบ Active Learning เป็นแนวทางในการแก้ปัญหาและพัฒนาทักษะดังกล่าว

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อพัฒนาทักษะการพูดนำเสนอข้อมูลของนักเรียนรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร รหัส 20000-1101 โดยใช้การเรียนรู้แบบ Active Learning

2.2 เพื่อศึกษาความกล้าแสดงออกในการพูดนำเสนอข้อมูลของนักเรียนหลังจากได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ Active Learning

3. ขอบเขตของการวิจัย

3.1 เนื้อหาวิจัย

งานวิจัยนี้มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะการพูดนำเสนอข้อมูลในรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร รหัสวิชา 20000-1101 โดยมีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพและการนำเสนอข้อมูลต่าง ๆ ซึ่งจะเน้นไปที่หลักการพูดนำเสนอข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพ และการฝึกฝนการพูดจากความรู้

ความเข้าใจ นำเสนอข้อมูลตามลำดับเนื้อหาได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม ไม่ใช้วิธีการอ่านจากเนื้อหา รวมถึงการ พัฒนาบุคลิกภาพและมีความกล้าแสดงออกขณะนำเสนอ

3.2 ประชากร/ กลุ่มเป้าหมาย

ประชากร นักเรียนที่เรียนรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568
จำนวน 76 คน

กลุ่มเป้าหมาย นักเรียนสาขาวิชาการบัญชี ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำนวน 40 คน

3.3 ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568

3.4 ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ การจัดการเรียนรู้ แบบ Active Learning เพื่อพัฒนาทักษะการพูดนำเสนอข้อมูล

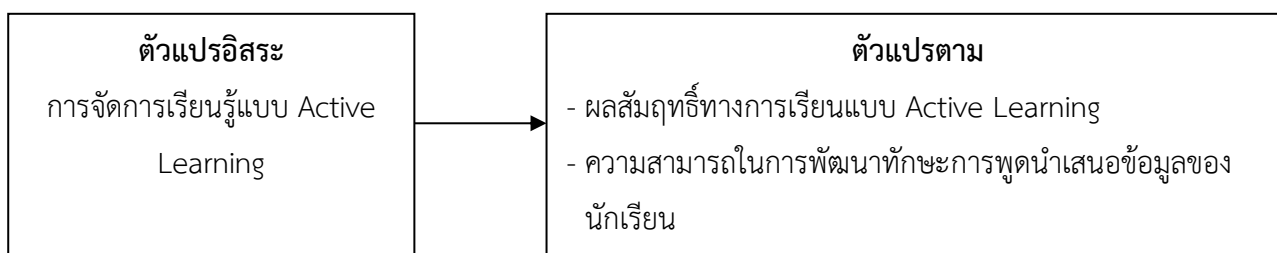
ตัวแปรตาม - ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบ Active Learning

- ความสามารถในการพัฒนาทักษะการพูดนำเสนอข้อมูลของนักเรียน

4. สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาการบัญชีที่เรียนรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning จะมีทักษะการพูดนำเสนอข้อมูลที่ถูกต้องตามหลักการพูดและมีความกล้าแสดงออกเพิ่มขึ้น

5. กรอบแนวคิดในการวิจัย

6. นิยามศัพท์

6.1 ข้อมูล หมายถึง ข้อเท็จจริง หรือสิ่งที่ถือหรือยอมรับว่าเป็นข้อเท็จจริงสำหรับใช้เป็นหลักอนุมานหาความจริงหรือการคำนวณ

6.2 การพูดนำเสนอข้อมูล หมายถึง กระบวนการสื่อสารด้วยการพูด โดยจัดเรียงข้อเท็จจริง ข้อมูล และรายละเอียดต่าง ๆ ที่รวบรวมมาแล้ว ให้อยู่ในรูปแบบที่ชัดเจนและเข้าใจง่าย เพื่อถ่ายทอดความเข้าใจร่วมกันต่อผู้ฟังหรือผู้พิจารณา ให้สามารถรับทราบข้อเท็จจริง เปรียบเทียบข้อมูล และตัดสินใจได้อย่างถูกต้อง

6.3 การพัฒนาทักษะการพูดนำเสนอ หมายถึง กระบวนการส่งเสริมและฝึกฝนให้นักเรียนมีความสามารถในการถ่ายทอดข้อมูล ความรู้ หรือความคิดเห็นแก่ผู้ฟังได้อย่างมีประสิทธิภาพ ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษาและหลักการพูดนำเสนออย่างเป็นทางการ เช่น มีการเตรียมเนื้อหา การใช้ภาษาพูดที่

เหมาะสม (สำเนียงมาตรฐาน) การสื่อสารด้วยความเข้าใจ ไม่ใช่วิธีการอ่าน การใช้ท่าทางและบุคลิกภาพที่เหมาะสม

6.4 **นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาการบัญชี** หมายถึง ผู้เรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้น ปวช. สาขาวิชาการบัญชี ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร รหัส 20000-1101 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568

6.5 **รายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร รหัส 20000-1101** หมายถึง รายวิชาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยเพื่อสื่อสารในชีวิตประจำวันและงานอาชีพ

6.6 **การจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning** หมายถึง รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้และการทำกิจกรรมต่างๆ อย่างกระตือรือร้น เพื่อให้เกิดการสร้างความรู้ ความเข้าใจ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริงในสถานการณ์การพูดนำเสนอ เช่น การอภิปรายกลุ่ม การนำเสนอผลงาน การแสดงบทบาทสมมติ และการให้ข้อมูลย้อนกลับระหว่างเพื่อน

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

7.1 นักเรียนได้พัฒนาทักษะการพูดนำเสนอข้อมูลในรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร รหัส 20000-1101 อย่างเป็นรูปธรรม ทำให้สามารถสื่อสารข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพและถูกต้องตามหลักการ

7.2 นักเรียนมีความกล้าแสดงออก และมีบุคลิกภาพที่ดีในการพูดนำเสนอต่อหน้าประชุมชน ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการเรียนและการประกอบอาชีพในอนาคต

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการพูดนำเสนอข้อมูลของนักเรียน รายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร รหัส 20000-1101 โดยใช้การเรียนรู้แบบ Active Learning ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งเนื้อหาตามลำดับ ดังนี้

1. หลักสูตรรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (20000-1101)
2. ทักษะการพูดนำเสนอข้อมูล
3. การจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. หลักสูตรรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (20000-1101)

หลักสูตรรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร รายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร รหัสวิชา 20000-1101 เป็นวิชาพื้นฐานสำคัญในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะทั้งการฟัง การดู การพูด การอ่านและการเขียน โดยเฉพาะการสื่อสารในงานอาชีพและการนำเสนอข้อมูลที่เหมาะสมกับสถานการณ์จริง ซึ่งถือเป็นสมรรถนะรายวิชาที่นักเรียนสาขาวิชาการบัญชีต้องบรรลุเพื่อนำไปใช้ในอนาคต

การพัฒนาทักษะพื้นฐาน: ครอบคลุมทั้งการฟัง การดู การพูด การอ่าน และการเขียน

จุดมุ่งหมายหลัก: เน้นการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ

สมรรถนะรายวิชา: นักเรียนต้องสามารถนำเสนอข้อมูลด้วยการพูดและการเขียนในโอกาสต่าง ๆ และประยุกต์ใช้หลักการทางภาษาให้เหมาะสมกับสถานการณ์จริง

2. ทักษะการพูดนำเสนอข้อมูล

2.1 ความสำคัญและลักษณะของการนำเสนอที่ดี

การพูดนำเสนอที่ดีมีความสำคัญมาก เพราะช่วยสื่อสารความคิดให้ชัดเจน สร้างความน่าเชื่อถือ โน้มน้าวใจให้เกิดการตัดสินใจหรือสนับสนุน สร้างความประทับใจแรกที่ดี และทำให้งานหรือโครงการโดดเด่นเหนือคู่แข่ง ช่วยให้ผู้ฟังเข้าใจข้อมูลที่ซับซ้อนได้ง่ายขึ้น และนำไปสู่ความสำเร็จในการทำงาน การเรียนรู้ และการดำเนินชีวิต โดยอาศัยเทคนิคที่เหมาะสมและเนื้อหาที่มีโครงสร้าง

ความสำคัญหลักของการพูดนำเสนอที่ดี

- 1) **เพิ่มความเข้าใจ** เปลี่ยนข้อมูลจำนวนมากให้เป็นภาพที่เข้าใจง่าย ทำให้ผู้ฟังรับสารได้เร็วและจดจำได้ดีขึ้น
- 2) **สร้างความน่าเชื่อถือ** ความมั่นใจในเนื้อหาและความเป็นมืออาชีพ สร้างความไว้วางใจในตัวผู้นำเสนอ ทำให้ผู้ฟังเชื่อมั่นในสิ่งที่เรานำเสนอ
- 3) **โน้มน้าวใจ** ช่วยให้ผู้ฟังคล้อยตาม เห็นด้วย และสนับสนุนการตัดสินใจที่ต้องการ
- 4) **สร้างความโดดเด่น** ทำให้ผลงานหรือธุรกิจของคุณแตกต่างจากคู่แข่งและเป็นที่จดจำ
- 5) **สนับสนุนการตัดสินใจ** ช่วยให้ผู้บังคับบัญชา ลูกค้า หรือผู้เกี่ยวข้อง ตัดสินใจลงทุน หรือ

ดำเนินการตามที่เราต้องการได้ง่ายขึ้น

องค์ประกอบที่ทำให้การนำเสนอดี

- 1) **วัตถุประสงค์ชัดเจน** รู้ว่าต้องการให้ผู้ฟังได้รับอะไร
- 2) **เนื้อหาดี** มีข้อมูลที่ถูกต้องและน่าเชื่อถือ
- 3) **รูปแบบเหมาะสม** มีการใช้ภาพ สื่อ หรือเทคนิคที่ดึงดูดใจ ไม่น่าเบื่อ (เช่น หลีกเลี่ยงข้อความที่มีความยาวมากเกินไป)
- 4) **ผู้นำเสนอ** มีบุคลิกดี มั่นใจ มีความรู้ และสื่อสารด้วยน้ำเสียงที่ชัดเจน
- 5) **การโต้ตอบ** มีการสื่อสารสองทาง และคำนึงถึงผู้ฟังเป็นสำคัญ การนำเสนอที่ดีจึงไม่ใช่แค่การบอกเล่า แต่เป็นทักษะสำคัญที่ช่วยให้คุณประสบความสำเร็จในการสื่อสารในทุกมิติ ทั้งการทำงานและการใช้ชีวิต

2.2 ปัญหาและอุปสรรคในการพูดนำเสนอของผู้เรียนระดับอาชีวศึกษา

ผู้เรียนส่วนใหญ่มักขาดความมั่นใจ มีพฤติกรรมบั่นทอนบุคลิกภาพ เช่น การก้มอ่าน หรือหันหลังให้ผู้ฟัง ซึ่งงานวิจัยชิ้นนี้มุ่งแก้ไขปัญหาดังกล่าวเพื่อให้เกิดการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ

พฤติกรรมที่เป็นอุปสรรค ได้แก่ การก้มอ่าน โน้มตัวอ่าน หรือหันหลังให้ผู้ฟัง ซึ่งบั่นทอนบุคลิกภาพและความน่าเชื่อถือ

3. การจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning

3.1 ความหมายและหลักการของ Active Learning

ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning (AL)

การเรียนรู้แบบ Active Learning เป็นกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและมีปฏิสัมพันธ์กับกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติที่หลากหลายรูปแบบ เช่น การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ การระดมสมอง การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และการทำกรณีศึกษา เป็นต้น โดยกิจกรรมที่นำมาใช้ควรช่วยพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ การสื่อสาร/นำเสนอ และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างเหมาะสม บทบาทของผู้เรียนนอกจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมดังกล่าวข้างต้นแล้ว ยังต้องมีปฏิสัมพันธ์กับผู้สอนและผู้เรียนกับผู้เรียนด้วยกันด้วย ผู้สอนควรลดบทบาทในการถ่ายทอดความรู้แก่ผู้เรียนในลักษณะการบรรยายลง และเพิ่มบทบาทในการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นที่จะทำกิจกรรมต่าง ๆ รวมถึงการจัดเตรียมสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการเรียนรู้

Active Learning คือ กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้ลงมือกระทำ และได้ใช้กระบวนการคิดเกี่ยวกับสิ่งที่เขาได้กระทำลงไป (Bonwell, 1991) เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภายใต้สมมติฐานพื้นฐาน 2 ประการคือ 1) การเรียนรู้เป็นความพยายามโดยธรรมชาติของมนุษย์, และ 2) แต่ละบุคคลมีแนวทางในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน (Meyers and Jones, 1993) โดยผู้เรียนจะถูกเปลี่ยนบทบาทจากผู้รับความรู้ (receive) ไปสู่การมีส่วนร่วมในการสร้างความรู้ (co-creators) (Fedler and Brent, 1996)

Active Learning จึงเป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสร้างสรรค์ทางปัญญา

(Constructivism) ที่เน้นกระบวนการเรียนรู้มากกว่าเนื้อหาวิชาเพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้หรือสร้างความรู้ให้เกิดขึ้นในตนเองด้วยการลงมือปฏิบัติจริงผ่านสื่อหรือกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีครูผู้สอนเป็นผู้แนะนำ กระตุ้น หรืออำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ขึ้นโดยกระบวนการคิดขั้นสูง กล่าวคือผู้เรียนมีการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการประเมินค่าจากสิ่งที่ได้รับจากกิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีความหมายและนำไปใช้ ในสถานการณ์อื่น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (สถาพร พงษ์พิบูล, 2558)

แนวคิดการเรียนรู้แบบ Active Learning

แนวคิดของการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) เป็นกระบวนการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ ผู้เรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียน สร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนกับผู้เรียน มุ่งให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ โดยมีครูเป็นผู้อำนวยความสะดวก (Facilitator) สร้างแรงบันดาลใจ ให้คำปรึกษา ดูแล แนะนำทำหน้าที่เป็นโค้ชและพี่เลี้ยง (Coach & Mentor) แสวงหาเทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้ และแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีความหมาย (Meaningful learning) ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ได้ มีความเข้าใจในตนเอง ใช้สติปัญญา คิด วิเคราะห์ สร้างสรรค์ผลงานนวัตกรรมที่บ่งบอกถึงการมีสมรรถนะสำคัญในศตวรรษที่ 21 มีทักษะวิชาการ ทักษะชีวิต และทักษะวิชาชีพ บรรลุเป้าหมายการเรียนรู้ตามระดับช่วงวัย

ลักษณะของการจัดการเรียนการสอนแบบ Active Learning เป็นดังนี้ (ไชยยศ เรืองสุวรรณ, 2553)

1. เป็นการเรียนการสอนที่พัฒนาศักยภาพทางสมอง ได้แก่ การคิด การแก้ปัญหาและการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้
2. เป็นการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้สูงสุด
3. ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้และจัดกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง
4. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนทั้งในด้านการสร้างองค์ความรู้ การสร้างปฏิสัมพันธ์ร่วมกันร่วมมือกันมากกว่าการแข่งขัน
5. ผู้เรียนเรียนรู้ความรับผิดชอบร่วมกัน การมีวินัยในการทำงาน และการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบ
6. เป็นกระบวนการสร้างสถานการณ์ให้ผู้เรียนอ่าน ฟัง คิดอย่างลุ่มลึก ผู้เรียนจะเป็นผู้จัดระบบการเรียนรู้ด้วยตนเอง
7. เป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการคิดขั้นสูง
8. เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนบูรณาการข้อมูลข่าวสาร หรือสารสนเทศ และหลักการความคิดรวบยอด
9. ผู้สอนจะเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติด้วยตนเอง
10. ความรู้เกิดจากประสบการณ์ การสร้างองค์ความรู้ และการสรุปบทวนของผู้เรียน

บทบาทของอาจารย์ผู้สอน ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทางของ Active Learning ดังนี้ (ณชนัน แก้วชัยเจริญกิจ, 2550) จัดให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอน กิจกรรมต้องสะท้อนความต้องการในการพัฒนาผู้เรียนและเน้นการนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตจริงของผู้เรียน

1. สร้างบรรยากาศของการมีส่วนร่วม และการเจรจาโต้ตอบที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้สอนและเพื่อนในชั้นเรียน
2. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เป็นพลวัต ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในทุกกิจกรรมรวมทั้งกระตุ้นให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้
3. จัดสภาพการเรียนรู้แบบร่วมมือ ส่งเสริมให้เกิดการร่วมมือในกลุ่มผู้เรียน
4. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ท้าทาย และให้โอกาสผู้เรียนได้รับวิธีการสอนที่หลากหลาย
5. วางแผนเกี่ยวกับเวลาในการเรียนการสอนอย่างชัดเจน ทั้งในส่วนของเนื้อหา และกิจกรรม
6. ครูผู้สอนต้องใจกว้าง ยอมรับในความสามารถในการแสดงออก และความคิดของผู้เรียน

เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning

การจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning สามารถสร้างให้เกิดขึ้นได้ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน รวมทั้งสามารถใช้ได้กับนักเรียนทุกระดับ ทั้งการเรียนรู้เป็นรายบุคคล การเรียนรู้แบบกลุ่มเล็ก และการเรียนรู้แบบกลุ่มใหญ่ McKinney (2008) ได้เสนอตัวอย่างรูปแบบหรือเทคนิค การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้แบบ Active Learning ได้ดี ได้แก่

1. การเรียนรู้แบบแลกเปลี่ยนความคิด (Think-Pair-Share) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนคิดเกี่ยวกับประเด็นที่กำหนดแต่ละคน ประมาณ 2-3 นาที (Think) จากนั้นให้แลกเปลี่ยนความคิดกับเพื่อนอีกคน 3-5 นาที (Pair) และนำเสนอความคิดเห็นต่อผู้เรียนทั้งหมด (Share)
2. การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Collaborative learning group) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกับผู้อื่น โดยจัดเป็นกลุ่ม ๆ ละ 3-6 คน
3. การเรียนรู้แบบทบทวนโดยผู้เรียน (Student-led review sessions) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทบทวนความรู้และพิจารณาข้อสงสัยต่าง ๆ ในการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้โดยครูจะคอยช่วยเหลือกรณีที่มีปัญหา
4. การเรียนรู้แบบใช้เกม (Games) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้สอนนำเกมเข้าบูรณาการในการเรียนการสอน ซึ่งใช้ได้ทั้งในขั้นการนำเข้าสู่บทเรียน การสอน การมอบหมายงาน และหรือขั้นการประเมินผล
5. การเรียนรู้แบบวิเคราะห์วิดีโอ (Analysis or reactions to videos) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้ดูวิดีโอ 5-20 นาที แล้วให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น หรือสะท้อนความคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ได้ดู อาจใช้วิธีการพูดโต้ตอบกัน การเขียน หรือ การร่วมกันสรุปเป็นรายกลุ่ม
6. การเรียนรู้แบบโต้เถียง (Student debates) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่จัดให้ผู้เรียนได้นำเสนอข้อมูลที่ได้จากประสบการณ์และการเรียนรู้เพื่อยืนยันแนวคิดของตนเองหรือกลุ่ม

7. การเรียนรู้แบบผู้เรียนสร้างแบบทดสอบ (Student generated exam questions) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนสร้างแบบทดสอบจากสิ่งที่ได้เรียนรู้มาแล้ว

8. การเรียนรู้แบบกระบวนการวิจัย (Mini-research proposals or project) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่อิงกระบวนการวิจัย โดยให้ผู้เรียนกำหนดหัวข้อที่ต้องการเรียนรู้ วางแผนการเรียนรู้ เรียนรู้ตามแผน สรุปความรู้หรือสร้างผลงาน และสะท้อนความคิดในสิ่งที่ได้เรียนรู้ หรืออาจเรียกว่าการสอนแบบโครงงาน (project-based learning) หรือ การสอนแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (problem-based learning)

9. การเรียนรู้แบบกรณีศึกษา (Analyze case studies) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้อ่านกรณีตัวอย่างที่ต้องการศึกษา จากนั้นให้ผู้เรียนวิเคราะห์และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นหรือแนวทางแก้ปัญหาภายในกลุ่ม แล้วนำเสนอความคิดเห็นต่อผู้เรียนทั้งหมด

10. การเรียนรู้แบบการเขียนบันทึก (Keeping journals or logs) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนจดบันทึกเรื่องราวต่าง ๆ ที่ได้พบเห็น หรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน รวมทั้งเสนอความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับบันทึกที่เขียน

11. การเรียนรู้แบบการเขียนจดหมายข่าว (Write and produce a newsletter) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนร่วมกันผลิตจดหมายข่าว อันประกอบด้วย บทความ ข้อมูลสารสนเทศ ข่าวสาร และเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น แล้วแจกจ่ายไปยังบุคคลอื่น ๆ

12. การเรียนรู้แบบแผนผังความคิด (Concept mapping) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนออกแบบแผนผังความคิด เพื่อนำเสนอความคิดรวบยอด และความเชื่อมโยงกันของกรอบความคิด โดยการใช้เส้นเป็นตัวเชื่อมโยง อาจจัดทำเป็นรายบุคคลหรืองานกลุ่ม แล้วนำเสนอผลงานต่อผู้เรียนอื่น ๆ จากนั้นเปิดโอกาสให้ผู้เรียนคนอื่นได้ซักถามและแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม (สถาพร พงษ์พิบูล, 2558)

3.2 การประยุกต์ใช้ Active Learning ในการพัฒนาทักษะทางภาษา

3.2.1 เหตุผลเชิงการพัฒนาทักษะภาษา

3.2.1.1 การสื่อสารจริง (Communicative Competence)

การจัดกิจกรรมที่ต้องพูด คิด ร่วมกัน ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะพูด ฟัง อ่าน เขียน ในบริบทที่มีความหมายจริง

3.2.1.2 ช่วยสร้างแรงจูงใจและความมีส่วนร่วม

ผู้เรียนมีบทบาท active ทำให้มีแรงจูงใจมากกว่าเรียนแบบ passive และช่วยลดความกลัวการใช้ภาษาจริง

3.2.1.3 ทักษะคิดขั้นสูงควบคู่กับภาษา

กิจกรรมเช่น การตั้งคำถาม วิเคราะห์บทสนทนา หรืออภิปราย ช่วยพัฒนาทักษะคิด และภาษาควบคู่กันไป

3.2.1.4 รับมือความหลากหลายในห้องเรียน

Active Learning สามารถออกแบบกิจกรรมตามระดับความรู้ ความสนใจ และความ

ต้องการของผู้เรียนแต่ละคนได้

3.3 ตัวอย่างกิจกรรม Active Learning สำหรับพัฒนาทักษะภาษา

ทักษะภาษา ตัวอย่างกิจกรรม Active Learning

การฟัง ฟังบทสนทนาแล้วสรุป/ตั้งคำถามกลับ

การพูด Role-play, Debate, การนำเสนอเรื่องภาษา

การอ่าน วิเคราะห์บทความแล้วอภิปรายกลุ่ม

การเขียน เขียนบันทึกความคิด ต่อเนื้อหาที่เรียน

กิจกรรมเหล่านี้ต้องออกแบบให้มีความหมายตรงกับภาษาเป้าหมาย และมีโอกาสนำไปใช้จริง เช่น การอภิปรายหัวข้อภาษาอังกฤษ ปัญหาสังคม ฯลฯ

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

คณะยะ อ่อนนาง และคณะ ได้ทำการวิจัย เรื่อง การส่งเสริมสมรรถนะการพูดสำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู เพื่อวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาศักยภาพการพูดอย่างมีประสิทธิภาพสำหรับนักศึกษาครู เพื่อเตรียมพร้อมในการสื่อสารและนำเสนอในบริบทการสอนจริง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอแนวทางการส่งเสริมสมรรถนะการพูดสำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู ซึ่งสามารถดำเนินการได้ใน 5 แนวทาง ได้แก่ 1) การออกแบบและพัฒนารายวิชาในหลักสูตรวิชาชีพครู 2) การวิจัยและพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการพูด 3) การพัฒนาและจัดกิจกรรมเสริมความเป็นครูที่ส่งเสริมสมรรถนะการพูด 4) การพัฒนาการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงกับสมรรถนะการพูด และ 5) การคัดสรรสื่อและแหล่งเรียนรู้ที่ส่งเสริมสมรรถนะการพูดในบริบทวิชาชีพครู

กัญญาณัฐ สุริยะ และทรงภพ ขุนมธุรส ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนาความสามารถพูดนำเสนอโดยใช้ภาระงานและสื่อมัลติมีเดียศึกษาผลของการใช้ภาระงานแบบ Project-Based Learning ร่วมกับสื่อต่าง ๆ ในการพัฒนาการพูดนำเสนอของนักศึกษาอาชีวศึกษาเพื่อศึกษาผลของการใช้ภาระงานแบบ Project-Based Learning ร่วมกับสื่อต่าง ๆ ในการพัฒนาการพูดนำเสนอของนักศึกษาอาชีวศึกษา การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดนำเสนอโดยใช้ภาระงานเป็นฐานร่วมกับสื่อมัลติมีเดียสำหรับนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง 2) เปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดนำเสนอ ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย สำหรับนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐานร่วมกับสื่อมัลติมีเดียเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดนำเสนอ ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 วิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร สถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักศึกษา จำนวน 39 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการ

จัดการเรียนรู้ 2) สื่อมัลติมีเดีย 3) แบบประเมินความสามารถด้านการพูดนำเสนอ และ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ Wilcoxon Signed Rank Test

ผลการวิจัยพบว่า

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐานร่วมกับสื่อมัลติมีเดียมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.93, S.D. = 0.13)
2. ความสามารถในการพูดนำเสนอของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐานร่วมกับสื่อมัลติมีเดียอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.73, S.D. = 0.51)

ศิริลักษณ์ เลิศหิรัญทรัพย์ และคณะ ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการพูดนำเสนอโดยใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดนำเสนอก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้เชิงรุก

การวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบ Active Learning มีคะแนนทักษะการพูดนำเสนอสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เนื่องจากผู้เรียนได้ฝึกวิเคราะห์ผู้ฟังและฝึกสถานการณ์จำลองสมมติสถานการณ์ที่ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงช่วยลดความประหม่าและเพิ่มทักษะการใช้ภาษาได้ดีขึ้น

พรทิพย์ แก้วระย้า ได้ทำการวิจัย เรื่อง ผลของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task-Based Learning) ที่มีต่อความสามารถในการพูด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task-Based Learning)

ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าการกำหนดภาระงานที่ชัดเจน (Task) ช่วยให้ผู้เรียนมีเป้าหมายในการสื่อสารลดความกังวลในการใช้ไวยากรณ์ผิด และให้ความสำคัญที่การถ่ายทอดเนื้อหาให้ผู้อื่นเข้าใจได้ดีขึ้น ช่วยให้นักเรียนสื่อสารได้อย่างเป็นธรรมชาติและกล้าพูดต่อหน้าชุมชนมากขึ้น

จิรภัทร มานนท์ ได้ทำการวิจัย เรื่อง การใช้สื่อวิดีโอสะท้อนคิดเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพและการพูดนำเสนอข้อมูล โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาบุคลิกภาพและการพูดโดยใช้การวิดีโอสะท้อนคิด (Video Reflection)

ผลการวิจัยระบุว่า การให้นักเรียนชมวิดีโอการพูดของตนเองทำให้เกิด "การตระหนักรู้ในตนเอง" (Self-awareness) นักเรียนสามารถปรับปรุงท่าทาง การสบตา และน้ำเสียงได้ดีขึ้นกว่าการได้รับคำวิจารณ์จากครูเพียงอย่างเดียว การให้นักเรียนดูวิดีโอการพูดของตนเองช่วยให้เห็นข้อผิดพลาดและปรับปรุงทักษะได้ตรงจุด

นันธิดา จันทาป ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร เรื่อง การพูดในที่สาธารณะ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร

ผลการวิจัยพบว่าชุดกิจกรรมช่วยให้การเรียนรู้มีลำดับขั้นตอน (Step-by-step) จากง่ายไปยาก ผลการทดลองพบว่านักเรียนสามารถลำดับเนื้อหา (Sequence) ได้อย่างเป็นระบบ ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ ชุดกิจกรรมที่มีขั้นตอนชัดเจนจึงช่วยให้ผู้เรียนมีลำดับการคิดและการนำเสนอที่เป็นระบบ

สุภาพร รัตนวิมล ได้ทำการวิจัย เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อมั่นในตนเองกับทักษะการพูดนำเสนอหน้าชั้นเรียน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อมั่นและทักษะการพูด

ผลการวิจัยพบว่า ความมั่นใจในตนเองและสมรรถนะการพูดนั้นมีความสัมพันธ์ในเชิงบวก โดยเสนอแนะว่าผู้สอนควรจัดกิจกรรมกลุ่มย่อยเพื่อสร้างความคุ้นเคยก่อนการนำเสนอหน้าชั้นเรียนขนาดใหญ่ จึงชี้ให้เห็นว่าการสร้างสิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัยในห้องเรียนส่งผลต่อประสิทธิภาพการสื่อสาร